

Social- og indenrigsminister Karen Ellemanns talepapir

Anledning	Besvarelse af SUU samrådsspørgsmål AN
Dato / tid	Fredag den 24. juni 2016 kl. 10.00-12.00
Talens varighed	9-10 min.
Sted	Sundheds- og Ældreudvalget

Det talte ord gælder

Samrådsspørgsmål AN

”Mener ministrene, at det er retfærdigt, at den sociale ulighed i sundhed i Danmark er så høj, at der findes områder i Danmark, hvor middellevetiden for mænd er på niveau med middellevetiden for mænd i Pakistan og Ghana, eller hvad middellevetiden var i 1930’erne her i Danmark? Hvilke tiltag agter ministrene at tage for at bekæmpe denne ulighed, og vil ministrene redegøre for, hvilke tiltag til bekæmpelse af social ulighed i sundhed, regeringen allerede har taget, og hvilke tiltag taget af den tidligere regering, som regeringen har sløffet eller skåret ned siden tiltrædelsen?”

[Indledning]

[Sundheds- og ældreministeren indleder, besvarer samrådsspørgsmål AN og giver ordet til social- og indenrigsministeren]

[Social- og sundhedspolitikken hænger sammen]

Jeg vil ikke lægge skjul på, at en dokumentar, som den DR har sendt ”En syg forskel”, gør indtryk. Jeg tror, det vækker til eftertanke hos de fleste, både politikere og folk i almindelighed, at der er så store forskelle i midllevetiden i et lille land som Danmark.

Sundheds- og ældreministeren har – med afsæt i sundhedsområdet – givet meget klare svar på spørgsmålene, som er genstand for dagens samråd.

Jeg vil gerne supplere med nogle betragtninger set fra min stol som social- og indenrigsminister.

For det er sådan, at regeringens politik og indsatser går på tværs. Socialpolitikken er vævet sammen med sundhedspolitikken. Det samme gælder i forhold til uddannelses- og beskæftigelsespolitikken.

Og heldigvis for det! For det er ganske enkelt forudsætningen for en god social-, sundheds-, uddannelses- og beskæftigelsespolitik. At der er sammenhæng i politikken og indsatserne.

[... og de sociale mål handler også om sundhed]

Hvad handler en god socialpolitik så om? Ja, det er regeringen kommet med sit meget klare svar på, da vi i sidste måned præsenterede vores 10 mål for social mobilitet.

Kort fortalt: Flere skal være en del af arbejdsfællesskabet. Færre skal være social udsatte.

Den sociale indsats favner bredt. Derfor favner de nye sociale mål også en stor gruppe mennesker: 143.000 personer. Blandt andet personer i alkoholbehandling og mennesker med psykiske vanskeligheder.

Til sammenligning omfattede den tidligere regerings sociale 2020-mål 55.000 personer.

Har målene så noget med sundhed og middellevetid at gøre? Ja.

Sociale problemer vil i mange tilfælde have sundhedsmæssige konsekvenser. Et af de områder, hvor det kommer til udtryk, er på

stofmisbrugsområdet. For eksempel er dødeligheden markant mindre blandt stofmisbrugere, der afslutter deres behandlingsforløb med succes, sammenlignet med andre stofmisbrugere.

Og vi har sat et klart mål om, at der skal være større effekt af stofmisbrugsbehandlingen. Flere, der afslutter et behandlingsforløb for stofmisbrug, skal gøre det med succes. Som stoffri eller med et reduceret eller stabiliseret stofmisbrug.

Jeg tror også, det er tydeligt for de fleste, at mange mennesker, som kæmper med psykiske vanskeligheder og sociale problemer, ikke har motion og sund kost øverst på deres liste.

Derfor er jeg heller ikke et øjeblik i tvivl om, at det har en positiv, afsmittende effekt på sundheden, når den sociale indsats får banet vejen for et aktivt liv med uddannelse og job for mennesker, som kæmper med psykiske vanskeligheder og sociale problemer.

Og derfor er jeg også overbevist om, at bedre sundhed er en af gevinsterne ved en succesfuld socialpolitik.

[Den centrale udfordring er mangel på viden]

Det, jeg er optaget af som politiker og minister, er, hvordan vi kan indrette politikken, så den i højere grad gør en reel, positiv og mærkbar forskel for den enkelte.

Den helt centrale udfordring på socialområdet er, at en stor del af indsatserne i dag ikke har nogen veldokumenteret effekt.

Vi har ganske enkelt brug for mere viden. Hvad er så vejen til mere viden?

Ja, når det gælder socialpolitikken, tog regeringen allerede første skridt på vejen til mere viden med satspuljeaftalen for 2016. Med aftalen afsatte vi blandt andet midler til initiativer med fokus på effekt.

Det næste skridt har været et serviceeftersyn af den tidligere regerings sociale 2020-mål, der som nævnt har resulteret i de 10 nye mål for social mobilitet.

Målene skal bane vejen for, at vi i højere grad gør det, der virker for den enkelte. Det er afgørende, at de indsatser, der er virksomme og har en dokumenteret effekt, bliver udbredt i kommunerne, så flere får en indsats, der gør en forskel.

Som led i forhandlingerne om kommunernes økonomi for 2017, er der tidligere på måneden indgået en aftale mellem regering og KL om opfølgningen på målene.

Senest har jeg i denne uge præsenteret Socialpolitisk Redegørelse 2016.

Redegørelsen er et nyt og centralt værktøj i regeringens bestræbelser på at reformere socialpolitikken og omstille indsatserne på socialområdet. Så der i højere grad bruges løsninger og redskaber, der gør en reel forskel.

Med redegørelsen er der for første gang foretaget en samlet kortlægning af den socialpolitiske indsats i Danmark. Og skabt et overblik over målgrupperne, udgifterne, indsatserne – og ikke mindst resultaterne på området.

Et af resultaterne, som står tydeligt for mig, er, at mange af de udfordringer, som udsatte og sårbare mennesker i Danmark står med, er meget komplekse. Og der findes ikke nogen snuptagsløsninger.

Min ambition som socialminister er, at disse mennesker skal have en bedre hjælp og støtte. Det skylder vi den enkelte, og det må vi kræve som samfund, der bruger mange ressourcer på indsatsen.

At skabe en bedre indsats er en fælles opgave og et fælles ansvar. For den socialpolitiske indsats er bredt forankret.

Staten sætter rammerne og bidrager til vidensopbygning og -spredning. Kommunerne visiterer og tilrettelægger indsatsen. Engagerede og dygtige medarbejdere og frivillige gør hver dag et stort stykke arbejde.

Ingen sidder inde med alle svarene, men vi kan finde dem sammen. Vi skal omstille indsatserne, så de bygger på metoder med dokumenteret effekt. Vi skal finde nye virksomme metoder. Og vi skal have et fælles og vedvarende fokus.

Det er et arbejde, der vil kræve langt sejt træk over en årrække, mod og vilje til forandring og et stærkt partnerskab mellem stat, kommuner, de centrale aktører og interessenter på området – også den frivillige sektor.

Det næste skridt bliver forhandlingerne om regeringens oplæg til satspuljen for 2017, som vi skal forhandle i efteråret. Her vil fokus

fortsat være på mere viden og udbredelse af metoder med dokumenteret effekt.

[Afslutning]

Med disse betragtninger vil jeg sige tak for ordet – og give det tilbage til sundheds- og ældreministeren.

[Social- og indenrigsministeren giver ordet til sundheds- og ældreministeren, der afrunder besvarelsen af samrådsspørgsmålet]